

L'autocrítica ferotge de la nova cançó de Zoo

"Cançons d'ofrena" és el tercer senzill que el grup de Gandia presenta aquest 2018

Zoo continua amb l'any dels senzills, i avui presenta el tercer d'aquest 2018, "Cançons d'ofrena". La cançó se suma a la distopia de "Robot" i al desafiament a la llei del silenci d'"Omertà". Tots tres temes s'aplegaran a *EP2K18* (Propaganda pel Fet!, 2018), un EP que es publicarà a final d'any i que portarà també alguna altra cançó inèdita.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=2JJCr1A7QEs>

"Cançons d'ofrena" és un cant a l'autocrítica i al retorn a l'origen. Una 'autocrítica ferotge, fins que caiga sang al full, no té cabuda l'orgull en este viatge', entona Panxo al principi del tema. Com a teràpia, **Zoo** mira enrere, torna als seus orígens i ens ofereix aquesta nova cançó que conté dues sorpreses: d'una banda, la base rítmica propera al drum'n'bass -element força innovador en la música de **Zoo-**, i de l'altra, la veu de la rapera **JazzWoman** (de **Machete en Boca**) que s'afegeix a la tornada a la veu de Panxo, a més d'afegir-hi una sèrie de rimes de collita pròpia.

El videoclip amb el qual s'acompanya la cançó ha anat a càrrec de la mateixa productora audiovisual amb què ja van treballar a "Omertà": Terral Studios. L'aposta aquesta vegada és més austera i quotidiana, marcada per la fotografia en blanc i negre.